

"האורתופדיה האונקולוגית מהווה מהפך רפואי מהגדולים בתולדות הרפואה"

סיפורם של שניים: פרופ' יצחק מלר שייסד את האורתופדיה האונקולוגית בישראל, ואבשלום כהן, שבנו חלה בסרקומה, הביא לידידות מופלאה שנמשכת 3 עשורים, והרבה מאד חסדים גדולים וקטנים

נסף לבנון

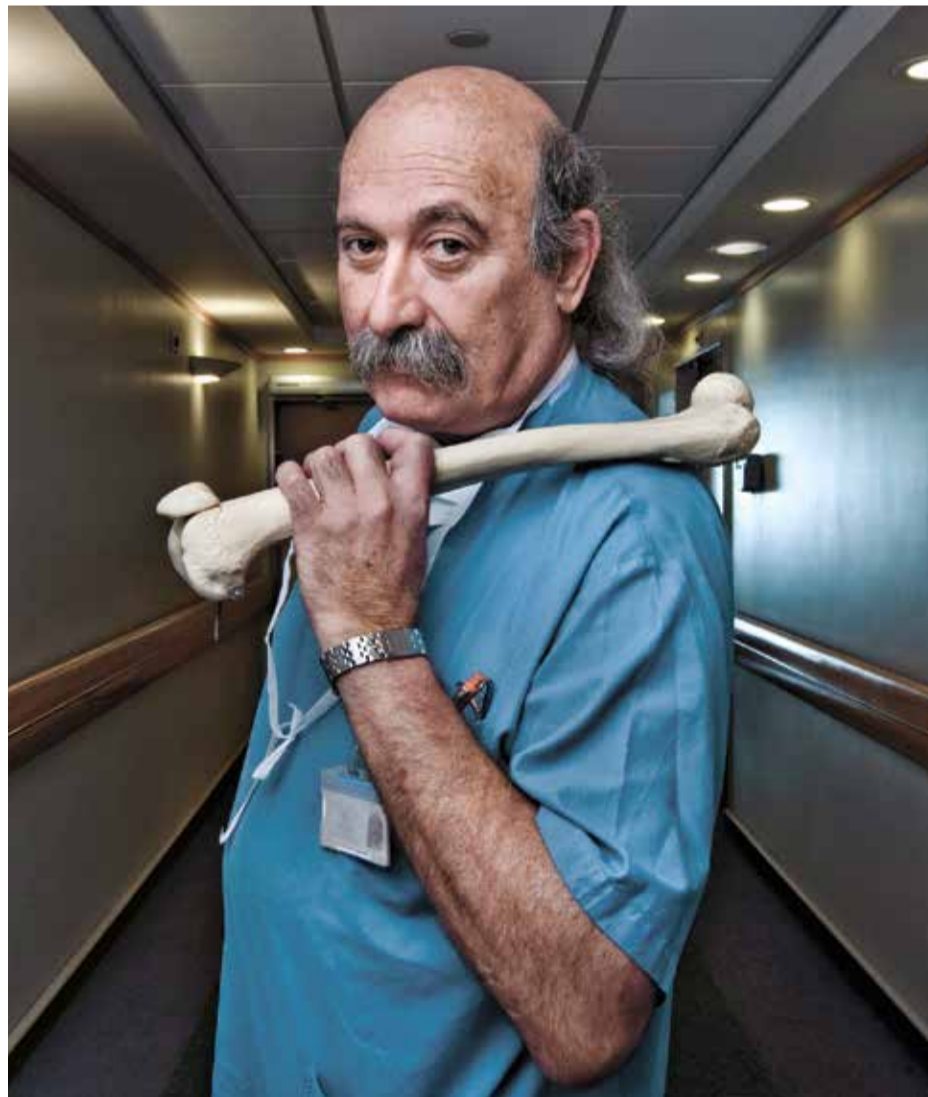
לבחור בחיים

כך הוקמה "יחד נתעצם", שבמשך מספר שנים גייסה תרומות עבור מחלקת האורתופדיה האונקולוגית בסורוקה וסייעה רבות לעבודתה. זמן מה לאחר פטירתו של בנו הרגיש אבשלום שכדי להגיע לסגירת המעגל הנחוץ עבורו, עליו גם לסגור את העמותה – וכך עשה. אך לא הייתה לו כל כוונה לחדול מלסייע לילדים חולי סרטן.

הוא חבר לעמותת "חיים", הגיע לאסיפה הכ"לית שלה ובמהרה מונה לסגן היו"ר שלה. מאז שנת 1995 ועד היום הוא פועל בה כדי לגייס תרומות. גם עמותת "חיים" היא עמותה לבנה, המנהלת על ידי ועד מנהל מתנרב. יש לנו מספר

אבשלום כהן | צילום: פרטי

פרופ' יצחק מלר בצילום משנת 2012, לפני פרישתו מניהול המחלקה הארצית לאורתופדיה אונקולוגית | צילום: קובי קלמנוביץ

עובדי מנהלה שמקבלים משכורות צנועות – וזה כל ההוצאות שלנו", מציין אבשלום. "אין משכור רות ענק, אין מכוניות, אין משרדים מפוארים. אני מתנרב, רואה החשבון מתנרב, עורך הדין מתנרב, המבקר מתנרב. כך שמי שתורם לעמותת 'חיים' יודע שאם הוא תורם 1,000 שקל – 950 מהם יממנו את צרכיהם של ילדים חולי סרטן. יש לנו דריסת רגל בכל מחלקת ילדים של כל בית חולים בישראל. אנחנו מסייעים לממן משרות, עובדים סוציאליים וציוה. לפעמים אנחנו מצליחים לממן משהו שמר"גש אותנו במיוחד. למשל: תקצבנו ב-200,000 ש"ח מרפסת תלת ממד לתותבות. כשכורתם לילד חולה בסרטן עצמות חלק מהרגל, צריך להדפיס במדפיסת כוון חלק חליפי שיתלבש במקום החסר שנכרת. לפעמים גם עזרה צנועה יותר מביאה סיפוק גדול: הגשמונו את בקשנו של ילד חולה סרטן מבית דל אמצעים, לבקר בגן החיות ולהביא אתו את חבריו ומשפחתו. הוא היה מאושר להיות שם ואנחנו היינו מאושרים באושרו. זמן קצר לאחר הביקור הוא נפ"טר", מספר כהן.

להאיר את הממאיר

פרופ' מלר הביא, למעשה, את תחום האורתופדיה האונקולוגית לישראל. בשנת 1984 הוא סיים התמחות באורתופדיה כללית בסורוקה.

"אני זוכר את הטראומה שהייתה לי בסוף ההתמחות, כשטיפלתי בשני ילדים עם סרקומה בעזרת כלים מוגבלים. כירורגיה משמרת גפיים לא הייתה אז דיסציפלינה, לא הייתה התמחות כזו. גידולים ממאירים של מערכת השלד והרקמות הרכות בגוף האדם, נחשבו למצב בלתי פתיר שאין איך לטפל בו. אם מישהו חלה, האפשרות שעמדה לפניו היא כרייתת האיבר. לאחר שאיברנו את שני הילדים שטופלו אצלינו, אמרתי למנהל שלי שאנחנו חייבים למצוא פתרון אחר מכריתה. הוא אמר שיש מקצוע חדש בו ניתן להתמחות ושלה אותי להתמחות. כך מצאתי את עצמי לומד אורתופדיה אונקולוגית בארצות הברית. כשחזרתי לארץ ב-1987 ייסדתי את המחלקה בסורוקה והחלטתי להקדיש את חיי לנושא הזה. הכנסת כימותרפיה לטיפול בסרטני עצם ורקמות רכות, איפשרה לדכא את המחלה ולאפשר פיתוח טכניקות לשחזור גפה במקום הורדתה. כשהגעתי למקצוע 95%-90% מהילדים עברו קטיעות גפיים ונפטרו מהמחלה. היום הצורך בקטיעת איברים ירד ל-15%-10% והתמותה ירדה ל-40%. זה מהי פך רפואי מהגדולים ביותר בתולדות הרפואה. הוא פחות מוכר לציבור כי אלו מחלות נדירות, כ-1% מכל הסרטנים בעולם", מסביר פרופ' מלר.

עמותת "חיים", ממשיכה מהמקום בו סיימה עמותת "יחד נתעצם" ומעניקה מידי שנה 300,000 ש"ח למחלקה הארצית לאורתופדיה האונקולוגית באיכילוב, מתוך 7 מיליון ש"ח שהיא מגייסת. "כשאני צריך להתייעץ, פרופ' מלר הוא האיש. הוא והצוות הנפלא שנשאר במחלקה אחרי עושים עבודה מופלאה", אומר כהן.

"לאבשלום יש יושרה חסרת גבולות שתמיד עמדה בכל המבחנים. הוא מעולם לא אפשר כל חריגה לא ראויה. סמכתי עליו כמו שסמכתי על מפקד הטיק שלי בצבא, וכמו שאני סומך על אשתי. למרות עיסוקו כרואה חשבון מקצועי במשרד גדול ופעיל, הוא מוצא את הזמן הדרוש לטפל בעמותת 'חיים'. הוא מקדיש את חייו לכך במסירות שלא ראיתי בשום מקום. בנוסף, יש לו גם אישיות קורנת ומקרינה ויכולת להנהיג. זה בן אדם שיוודע להנהיג ולהשרות סביבו את האווירה הנכונה", מסכם פרופ' מלר.